

סגולותי

מגזין הבטאון **המשנה**

גליון מס' 71

ערוך מתוך שיעורי לב ארי - ב"ב

ראש השנה - תשפ"ז

דברי התורה מוקדשים לעילוי נשמת מו"א ר' יפת בן יצחק ז"ל הכ"מ.

סגולות חודש אלול

נבהיר כי הסגולות נלקטו ממקורות שונים
והדברים מוגשים למעיינים הנכבדים ואין
המערכת אחראית על תוכנם ו/או אמיתותם כלל
(טל"ח)

סגולת נפלאות לראש השנה

1. אמירת עליית ראשון בפרשת כי תבא בערב ראש השנה
יזהר האדם לקרוא בערב ראש השנה בחומש מפסוק: 'והיה כי תבוא' עד 'והגר אשר בקרבך'
[דברים כו, א-יא]. וכל הקורא פרשה זו הקב"ה מעביר כרוז ברקיע ואומר גביתי מאדם זה כל
החובות, ומוחל על חטאתיו. ע"כ. (כך כתב הגאון רבנו חיים פלאג"י ז"ל בספרו מועד לכל חי
(יב, ב) בשבח לימוד התורה בליל ערב ר"ה וכן ביום, ואח"כ העתיק דברי המקובל הרב יוסף
מורדוך משאלוניקי ז"ל בספרו נפש יוסף (מועדי רגל ד"ג ע"ב) שהביא דברי המקובל החסיד
רבנו דוד שירירו ז"ל שכתב הנ"ל)

2. קניית סכין בערב ראש השנה סגולה לפרנסה
כתב בספר סגולות ישראל (אות ד') שכתב ששמע מפי אנשים נאמנים ששמעו מפיו הקדוש
של הרה"ק מהרי"א מזידיטשוב זי"ע, שאמר שיקנה לו כל אחד בערב ראש השנה סכין חדש
וישחזנו, והוא מסוגל לפרנסה על כל השנה. וכן הובא בספר מעשה יחיאל (פר' בשלח) יש
קבלה מהרה"ק מלובלין להיות ראש השנה בכיסו סכין חד וחלק שאין בו פגומות, והובא כל
זה, בספר מנהג ישראל תורה (סימן תקפ"א אות כ').

3. פדיון נפש בערב ראש השנה
מורנו הרב חיים ויטאל זלה"ה היה נוהג בכל ערב ראש השנה לעשות פדיון באופן זה, בערב
ראש השנה היה מונה הק"ס פרוטות מנין לבד והיה שומרם, ובערב יום הכפורים היה עושה
הפדיון ושומרם, ובערב סוכות מחלקם, והעושה פדיון זה באופן זה בודאי שמשלים שנתו. כן

לע"נ הבחור אריה ז"ל בן דוד וזהבה הי"ו

מערכת שיעורי לב ארי – שיעורים שבועיים לאור הפרשה מפי הרב אריה יוסף שליט"א

הביא וכתב הרב המקובל רבי ששון בן משה פרסיאדו ז"ל בספרו שמן ששון (ח"ג דרוש סכות, דקל"ג ע"ד)

4. כוונות הטבילה בערב ראש השנה

כתב הרב בן איש חי (ש"א נצבים אות ג') וזה לשונו "לכן טבילה ראשונה, יכוין בה בשביל טהרה. ושניה יכוין בה לתיקון הכעס. ושלישית למתק הדין והגבורה בחסדים. ורביעית לפשוט מעליו בגדי החול, ויכוין בזה גם כן תכלה שנה וקללותיה. וחמישית לקבל עליו הארת קדושת יום הזכרון, ויכוין בזה תחל שנה וברכותיה. בערב ראש השנה". ובחמדת ימים אלול (פרק ה') כתב כי עיקר טבילה זו צריכה להיות אחר שעה חמישית שאז מתחיל להתנוצץ קדושת היום ויתוסף הארת קדושה בנפש רוח ונשמה.

5. אכילת מצה ביום ראש השנה

הגאון רבי חיים פאלאגי זצ"ל בספר חיים לראש על הגדה של פסח אות י' כתב לאכול בר"ה מהמצה שנאפה לפסח וכתב ודבר זה למדתי ממה שכתב בזוה"ק תצוה (קפ"ג ע"ב ע"ש) שבזכות המצה ניצולים מן הדין ויוצאים זכאין בדימוס בימי ראש השנה ולכן ראוי ונכון לאכול מצת מצוה בתוך הסעודה לזכרון לפני ה' כדי שיהיה למגן וצינה בעדינו להושיע משופטי נפשינו ולהוציא לאור משפטינו ע"ש.

6. סגולת אכילת הריאה בראש השנה

כתב הגאון רבי חיים פאלג"י בספרו מועד לכל חי (סימן י"ב אות כ"ה) וזה לשונו: ואני נוהג לאכול ריאה אחר כל ה'יהי רצון, ואני אומר: ראה נא בענייני, וריבה ריבנו ומהר לגאלינו גאולה שלימה וקרובה למען שמך, והאר עינינו במאור תורתך, אמן. (ולכוין נמי בראשי תיבות ראה נא בענייני, בשם הקדוש רנ"ב). והכלבו כתב דנוהגים לאכול ריאה משום דמאירה את העינים, ובספר משחא דרבותא דף ריז ע"ג פירש שתהיה שנתו קלה ולא תהיה עליו כמשא כבד מרוב הצרות.

7. אמירת פיוט אדון עולם

כתב בספר מטה משה (עמוד העבודה בית הכנסת, ברכות ופסוקי דזמרה סימן ל"א) וזה לשונו: "ואחר כך מתחיל השליח ציבור אדון עולם, והוא שיר נאה ומעולה. ומצאתי כתוב כל מי שמכוון בעת התחלת אדון עולם, כתב רבי יודא החסיד ורב האי גאון ורב שרירא גאון, ערב אני בדבר שתפלתו נשמעת, ואין שטן מקטרג על תפלתו, ואין לו שטן ופגע רע בראש השנה וביום הכפורים בתפלתו, ואויביו נופלים לפניו, ויש אומרים אף יצר הרע משלים אתו. ועליו אמר שלמה המלך ע"ה (משלי טז, ז) ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים איתו" עד כאן לשונו.

8. כוונה באמירת "איה' מקום כבודו" במוסף של ראש השנה ויוה"כ

אמר המעתיק: ישנה סגולה ששמעתי והיא כשמגיע בקדושת כתר במוסף של ראש השנה ויוה"כ למילה "איה' מקום כבודו" – לבקש אחת משלושת הבקשות: לזכות לרוח הקודש, בנים צדיקים או עשירות מופלגת. וזהו מאוצרות מתנת חינם [אמנם לא להוציא בשפתיו, וראה בספר פרי עץ חיים (שער תפלות ר"ה פ"ז) שכתב "מצאתי כתוב בסידור של מורי ז"ל (האר"י) שישאל אדם בראש השנה ויום הכפורים במוסף "באיה' מקום כבודו, כשיאמר השליח ציבור, לבקש אחד משלשה דברים, או עושר מופלג לעבודתך, או בנים צדיקים וחכמים, או השגת רוח הקודש. וראה מה שכתב בספר שופר בציון (ע"מ שי"ג ואילך) להגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א שהביא הדברים הנ"ל ועוד, וכתב בסוף דבריו ומכל האמור תראה שאין זה נכון לומר התפלה שם ולעשות הפסק בבקשות שונות, ושמעתי ממור אבי ז"ל (המקובל חכם סלמן מוצפי זצ"ל) שאין לבקש בפירוש אלא במחשבה (ועין שם עוד בדבריו הנפלאים).

9. מחילת הלואה לחברו בערב ראש השנה ויוה"כ

אמר המקובל רבי סלמן מוצפי זצ"ל: הרוצה לקרוע את גזר דינו הרע ואת שטרי חובותיו כלפי מעלה, בערב ראש השנה ובערב יום הכיפורים ילווה לחברו סכום כסף (אפילו כמה פרוטות) בשטר, ולאחר מכן יטול את השטר, יקרענו לשנים עשר קרעים ויאמר כך: 'יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי כשם שאני מחלתי לחברי את חובו וקרעתי את שטר החוב, כן אתה ברחמיך הרבים תקרע את שטרי חובותי ואת רוע גזר דינך מעליי ומעל כל עמך בית ישראל, אמן כן יהי רצון'. (מתוך העלון משכן שילה).

10. ב' קבלות שיש בכוחן לזכות ליום הדין:

מרן הגראי"ל שטיינמן זצ"ל (רבנו אהרון יהודה לייב בן ר' נח צבי זצ"ל) נתן עיצה נפלאה כיצד ניתן לזכות בדין והוא ע"י שהאדם יקבל על עצמו ללא נדר בימים אלו ולפחות עד מוצאי יום הכיפור כדלהלן:

"הננו לקבל על עצמנו ללא נדר מיום זה עד מוצאי יום הכיפור: א) להשתדל להתרחק מכל איסורי לשון הרע, ואם יבוא לפנינו צורך של דיבור או שמיעת דבר שיש בו חשש איסור לשון הרע – לא נכריע לבד להקל עד שנבדוק את הדבר היטב בספר חפץ חיים או נשאל רב פוסק בהלכות לשוה"ר (בית ההוראה: 089155088)

ב) נשתדל שהנהגותינו ביחס לעמיתינו מבני ישראל תהיה לפנים משורת הדין מתוך ויתור והעברה על המידות

ועל כך באנו על החתום:...

(ומרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל אמר 'כי חתימה על קבלות אלו – זו עצה נפלאה לזכות ליום הדין – ושכדאי שכולם יחתמו')

"סגלות יקרות לראש השנה"

1. בעל "הצמח צדק" אומר שקבלה טובה שאדם מקבל על עצמו בימים קדושים אלו זוכה לסגור עצום ליום הדין.
2. בשם האר"י מובא בשער הפונות שמי שבא לו בראש השנה מחשבה מדאיגה ידמין שתי אותיות ע, ב, שכתוב: "ומחיתי כ עב פשעיד וכענן חטאותיד" וכשם שהענן חולף כך יסתלקו ממנו המחשבות הדאוגות.
3. קריאת הפטרת חנה בראש השנה סגלה אדירה לפקידת עקרות (ידוע כי חנה ושרה נפקדו בראש השנה).
4. סגלה לפרנסה טובה לקנות ספין חדה ולחדד אותו בערב ראש השנה (סגלות ישראל) ולבון חת"ך (מדבר על ספין חדה בלי שנים ולקנות במחיר הראשון שאומרים לך – מהאר"י).
5. ברבת המזון הראשונה של השנה החדשה לומר בכונה ובשמחה ותמשך שפע לכל השנה.
6. לא לישן עד חצות יום שכתוב: שמי שישן בראש השנה (הפונה לחצי יום הראשון) ישן מזלו חס ושלום.
7. לערף שלחן מקדם ולומר "תערף לפני שלחן נגד צררי". וה' ישמרנו מצרינו וירחיב גבולנו בשפע.
8. סגלה נפלאה בשם רבי חיים פלאגי – דבר גדול למחילת עוונות, לקרא בערב ראש השנה בפרשת "כי תבוא" מתחלת הפרשה עד פסוק י"ב (עלית שני) בלי פסוק י"ב (11 פסוקים).
9. ביום השני של ראש השנה לקרא פרשת "העקידה" פעמים לעורר עלינו זכות אבות.
10. לטבל במקוה בערב ראש השנה.
11. לקרא ספר תהלים פעמים בגימטריא "כפר" (נתן לחלק לכמה אנשים את הקריאה).
12. סגלה מהרב מוצפי – לקנות פמוטים מכסף טהור ולהדליק בהם את נרות החג.
13. לעשות הפרשת חלה בבקר מקדם, מפני שחנה אמנו קלקלה עסתו של עולם (הפונה לאדם הראשון שהיה חלת ו של עולם) ובזה את מכפרת על חטא חוה ועל

הַחֲטָאִים שֶׁלָּךְ (הַחֲלָה שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה סִגְלָה שֶׁתִּהְיֶה עֲגָלָה וְלֹא קְלוּעָה לְרִמּוֹ שֶׁתִּהְיֶה שָׁנָה חֲלָקָה) .

14 . לְהַכְנִס לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִפִּיִּסִּים עִם הַחֲבֵרִים וּבְנֵי הַמִּשְׁפָּחָה, לְכַתֵּב אֲגֻרוֹת בְּרָכָה לְאַלֶּה שֶׁרַבְתֶּם אֹתָם, כָּכֹל שָׁנָה נִתֵּן. לֹא לְבֹא לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִפְּלָגִים וּמִסִּכְסָכִים עִם בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה .

15 . לְדוֹן אֶת מִי שֶׁרַבְנוּ אִתּוֹ לְכַף זְכוּת וְכֵךְ יְדוֹנוּ אוֹתָנוּ בְּשָׂמִים לְכַף זְכוּת .

16 . לֹא לִכְעֹס בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, אֲדַרְבָּא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, סִגְלָה אֲדִירָה שֶׁתִּעֲלֶה לָנוּ שָׁנָה מְבֹרָכָה בְּיֹתֵר.

17 . כַּמּוֹבֵן, לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת "הַסִּימָנִים" סִגְלָה לְשָׁנָה מְבֹרָכָה.

18 . חָשׁוּב לְתֵת צִדְקָה בְּעֶרֶב רֹאשׁ הַשָּׁנָה וּלְתַמּוֹךְ בְּעֲנִיִּים בְּאֶזְרוֹ מְגֻרָכִים בְּכַדֵּי שָׁגִם לְהֵם יִהְיֶה חֵג שִׂמְחָה . מִי שֶׁדּוֹאֵג לְשִׂמְחָה אֶת הָעֲנִיִּים, גַּם ה' יִתְבָּרֵךְ יִדְאֵג לְשִׂמְחָה אוֹתוֹ וְאֶת בְּנֵי בֵיתוֹ.

19 . עַל פִּי הַמַּקְבָּלִים מִמֶּלֶךְ שִׁיְהִיָּה עַל הַשְּׁלַחַן 2 תַּפּוּחִים אֲדָמִים וּלְכוֹן פֶּסוּק "פּוֹתַח אֶת יְדִידְךָ", וְלוֹמֵר תַּפּוּחַ, פְּתוּחַ, כֵּךְ יִתַּפַּח מִמֶּנִּינוּ וַיִּפְתַּח מִזְלָנוּ, אָמֵן.

20 . סִגְלָה לְזוּג – מוֹבָא בְּשֵׁם מָרְן הָרַב עוֹבְדֵיָה יוֹסֵף זצ"ל: הַחֲתָן מְגִדֵּר כְּתַפּוּחַ: "כְּתַפּוּחַ בְּעֵצִי הֵיעַר בֶּן דּוּדֵי בֵּין הַבָּנִים". 'דְּבִשׁ' בְּגִימָטְרִיָּא אִשָּׁה. טוֹבִלִּים אֶת הַתַּפּוּחַ בְּדִבְשׁ וּמְכוֹנִים לְמִצִּיאַת הַזּוּג.

21 . וְכֵן סִגְלָה לְזֶרַע שֶׁל קִימָא: הָאִשָּׁה לוֹקַחַת תַּפּוּחַ אֶחָד, חוֹצָה אוֹתוֹ לְשָׁנִים, חֲצִי לָהּ וְחֲצִי לְבַעֲלָהּ וּמְכוֹנָתָה עַל יְלָדִים וְזֶה הַסּוּד: "תַּפּוּחַ" – גִּימָטְרִיָּא "פָּרוּ וּרְבוּ", "אִשָּׁה" בְּגִימָטְרִיָּא "דְּבִשׁ". הָאִשָּׁה טוֹבֵלָת אֶת "הַפָּרוּ וּרְבוּ" (תַּפּוּחַ) בְּדִבְשׁ וּמִזְלָ טוֹב, וַיְהִי רָצוֹן שֶׁתִּפְקְדָנָה כָּל הָעֲקָרוֹת, אָמֵן.

22 . בְּשֵׁם הַחֲתָ"ם סוּפֵר, שְׁמִי שֶׁיִּכּוֹל לְקַנּוֹת אֶת עַלִּית הַמַּפְטִיר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תִּשְׁרָה עָלָיו הַשְּׂכִינָה כָּל הַשָּׁנָה.

סגולה גדולה ותיקון גדול ובפרט לר"ה, יוה"כ ו"הושענה רבה" לומר "עלינו לשבח" ז' פעמים ישר והפוך ועשרה שאומרים אותו יכולין להציל את כל העיר מכל גזירות רעות

סגולה מיוחדת לאומרו ביום הו"ר, ועשרה שאומרים אותו יכולין להציל כל העיר, כ"כ בספר הקדוש **יסוד יוסף**, (סוף ע"ח) וכ"ה בסידור תפילה ישרה לאומרו בכל יום ובפרט בר"ה ויום כיפור, וכן נהגו לאומרו ביום הושענה רבא. הרה"ק מאפטא בעל האוהב ישראל (כ"ה בס' ליקוטי אורח ישראל עמוד קטן, אות ט"ז) צדיקי בית טשערנאביל (כ"ה בס' ליקוטי צבי), הגה"ק מהרי"ץ דושינסקי זצ"ל גאב"ד ירושלים ת"ו.

אופן אמירתו: בספה"ק יסוד יוסף איתא לאומרו, ד' פעמים ישר וג' פעמים הפוך. ובסידור תפלה ישרה איתא לאומרו ז"פ ישר, וז' פעמים הפוך. ובס' ליקוטי צבי כ': שכן נהגו הצדיקים.

כן אמרו יהושע בעת כיבוש יריחו (סדר חיים). והוא סגולה לאומרו בכל יום, ובפרט בר"ח בג' התפילות, כמ"ש מהר"ח וויטאל בשם רבינו האר"י הק' זי"ע בפרי עץ חיים (שער ר"ח פרק ג') וז"ל: **מצאתי כתוב במכתבי קודש של הרב במצרים, סגולה נפלאה מכל צרה וצוקה בפרט בזמן המגיפה שמידת הדין מתוחה לומר בכל ג' תפילות של ר"ח "עלינו" עד "אין עוד" ישר והפוך ז' פעמים, ובפ"א יאמר אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ו. ובפ"ב יאמר גנ"ד יכ"ש, ובפ"ג יאמר בט"ר צת"ג חק"ב טנ"ע. ובפ"ד יאמר יג"ל פז"ק שק"ו צי"ת...** אח"כ יאמר על כן נקוה עד גמיר. ויכוין בסופי תיבות מהרה בתפארת עוזיך ס"ת תכ"ה. ואח"כ יאמר מזמור ז' שגיון לדוד. וסיים הרב ויודע אני שהוא מקובל, ונגע לא יקרב באהל, עכ"ל הפרע"ח.

(הפוך: ראוי להפסיק אחר כל תיבה ותיבה) עוד.
אין. מתחת. הארץ. ועל. ממעל. בשמים.
האלקים. הוא. ד'. פי. לבבך. אל. והשבת.
היום. וידעת. בתורתו. כפיתוב. זולתו.
אפס. מלכנו. אמת. עוד. אין | אלקינו.
הוא. מרומים. בגבהי. עזו. ושכינת.
ממעל. בשמים. יקרו. ומושב. ארץ. ויסד.
שמים. נוטה. שהוא. הוא. ברוך. הקדוש.
המלכים. מלכי. מלך. לפני. ומודים.
ומשתחווים. פורעים. ואנחנו. (יושיע.
לא. אל. אל. ומתפללים. וריק. להביל.
משתחווים. שהם). המונם. בכל. וגורלנו
| פהם. חלקנו. שם. שלא. האדמה.
במשפחות. שמנו. ולא. הארצות. בגויי.
עשנו. שלא. בראשית. ליוצר. גדלה.
לתת. הכל. לאדון. לשבח. עלינו.

(ישר) עלינו לשבח לאדון הכל. לתת
גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו
בגויי הארצות. ולא שמנו במשפחות
האדמה. שלא שם חלקנו פהם וגורלנו
בכל המונם: (שהם משתחווים להביל וריק
ומתפללים אל אל לא יושיע) ואנחנו
פורעים ומשתחווים ומודים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא: שהוא נוטה שמים ויסד ארץ.
ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת
עזו בגבהי מרומים: הוא אלקינו אין
עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. כפיתוב
בתורתו. וידעת היום והשבת אל
לבבך. פי ד' הוא האלקים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

ועל כן נקנה-לך ד' אלקינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים ברות יפרתנו, לתקן
עולם במלכות שמי, וכך-בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל, פי-לך
תכרע כל-ברך, תשבע כל לשון. לפניך ד' אלקינו יכרעו ויפלו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך,
ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד. פי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד, כפיתוב בתורתך: ד' ימלך לעולם
ועד: ונאמר: והיה ד' למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה ד' אחד ושמו אחד:

אנא, בכח גדלת ימינה תתיר צורחה: קבל רנת עמך, שגבנו, טהרנו, נורא: נא גבור, דורשי יחודה ככבת שמרם: ברכם, טהרם, רחמי
צדקתך תמיד גמלם: חסין קדוש, ברוב טובך נהל עדתך: יחיד גאה, לעמך פנה, זוכר קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו, יודע
תעלמות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

קאפיטל ז' בתהלים: שגיון לדוד אשר שר לד' על דברי כוש בן ימיני: ד' אלקי, בך חסיתי: הושיעני מפל רדפי, והצילני: פן יטרף פאריה נפשי:
פרק ואין מציל: ד' אלקי, אם עשיתי זאת: אם יש עול בכפי: אם גמלתי שולמי רע ואחלצה צוררי ריקם: ירדה אויב נפשי, וישג וירמס לארץ חיי:
וכבודי, לעפר יושפ סלה: קומה ד' באפה הנשא, בעברות צוררי, ועורה אלי, משפט צוית: ועדת לאמים, תסובבך: ועליה, למרום שובה: ד' ידון
עמים שפטני ד' בצדקי וכתמי עלי: וגמר נא רע, רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלקים צדיק: מגני על אלקים מושיע, ושרי לב: אלקים,
שופט צדיק וקל זעם בכל יום: אם לא ישוב, חרפו ילטוש קשותו דרך, ויכוננה: ולו הכין פלי מות חציו, לדלקים יפעל: הנה יחבל-און, והרה עמל,
וילד שקר: בור ברה, ויחפרהו: ויפל, בשחת יפעל: ישוב עמלו בראשו: ועל קדקדו, חמסו ירד: אודה ד' בצדקו: ואזמרה, שם ד' עליון:

לע"נ ר' יפת בן יצחק ואסתר ע"ה